

Liten - men ändå vuxen

Namn: Alexandra Dahlström

Ålder: 15

Bor: Med familjen i Alvik, Stockholm

Pojkvän: Ja

Bakgrund: Debuterade i "Sanning eller konsekvens". Slog igenom som Elin i "Fucking Åmål" och hon vann en guldbagge tillsammans med Rebecca Liljeberg. Har också medverkat i en musik-video för Babalou Smith och spelar Rödluvan i en kortfilm på ZTV mot svartsprit (där faktiskt Jonna Bergh spelar Alexandras robotmamma).

Aktuell: I pjäsen "Kranes konditori" på Dramaten. Har också en roll i Kjell Sundvalls kommande film "Tomten är far till alla barnen".

Från Åmål till svensk teaters finrum.

Åren som gått har tvingat Alexandra Dahlström att växa snabbt. I onsdags gjorde hon scendebut på Dramaten.

- Hej, sa Alexandra Dahlström första gången vi träffades. Får jag låna din cowboyhatt?
Alexandra klampade omkring i en lägenhet i Trollhättan. Hon var nervös, finklädd i lång klänning och hade lånat sin mammas högklackade skor som hon inte riktigt behärskade. Lukas Moodysson tittade roat på henne och frågade om hon verkligen skulle ha de där skorna på premiären. "Du kommer ju knappt att kunna ta dig dit".

- Såklart jag ska, sa Alexandra och ägnade sedan hela sin koncentration åt att måla naglarna i en färg som hette "Las Vegas".

Ingen kunde ana

Det där är nästan, inte riktigt, ett år sedan nu. Just då, några timmar innan Alexandra och de andra skådespelarna i "Fucking Åmål" såg den färdiga filmen för första gången, kunde nog ingen ana hur den närmaste tiden skulle komma att bli.

"Fucking Åmål" blev aldrig någon "vanlig film". Den var inte någonting du betalade för, underhölls av och sedan var klar med. "Fucking Åmål" var något helt annat, den gjorde skillnad. "Fucking Åmål" förändrade många unga svenskers liv, mest påtagligt förändrade den nog Alexandras.

Inga godisfrågor

På ett år har hon blivit Sveriges yngsta offentliga "vuxna" person, hon har talat snudd på vuxenspråk. En parallell till A-Teens blir intressant. Ända sedan 16-åringarna i A-Teens blev Sveriges mest efterfrågade popakt så har frågorna de fått i stort stannat vid vilket som är deras favoritgodis. Alexandra var 14 när "Fucking Åmål" hade premiär och jag tror inte ens någon vet vad hon äter för slags godis, däremot har nog de flesta klart för sig var Alexandra står i frågor som till exempel den ökande utseendefixeringen.

- Men det är klart att jag ibland känner att jag förväntas svara på för vuxna frågor. Det är nog för att jag är så lillgammal, säger Alexandra och berättar att Amit i A-Teens går i hennes skola ("Jag tror att han är lite retad. Jag har hört att folk går och sjunger "Su-pe-pe-r Troo-pe-pe-r" efter honom i korridorerna. Det är dåligt.").

- Jag har ju tvingats att ta ställning för eller emot saker, och sedan har jag varit tvungen att stå för dem inför hela svenska folket. Men ingen fattar ju helt vad jag säger. Inte ens på SO-lektionerna fattar alla vad jag menar.

Dagen innan jag och Alexandra ska träffas ses vi i ett annat sammanhang. Jag berättar att jag ska se Stanley Kubricks "Eyes wide shut" nästa dag och sedan skriver jag en lapp till Alexandra med två frågor - "Vad vill du att vi ska prata om i morgon?" och "Vad vill du inte prata om i morgon?". När jag får tillbaka lappen står det att hon vill prata om "Boogie Circle (den ryska toasten)", och att hon inte vill prata om "Guldbaggegalan (tjaaaatigt)".

Debut på Dramaten

Knappt ett år efter premiären av "Fucking Åmål" gör Alexandra scendebut. På Dramaten. Det är ganska mäktigt för en femton-åring som aldrig stått på en teaterscen förut. Tre timmar, fyra kvällar i veckan en tid framöver kommer hon att ägna sig åt att spela Borghild Stordal, dotter till den förtvivlade Katinka (Solveig Ternström) i "Kranes konditori". Hon är på scenen tre, intensiva, gånger under den två timmar långa pjäsen.

- Jag trodde mest dåliga saker om Dramaten tidigare. Nej förresten, kanske inte dåliga saker precis, men jag trodde att jag skulle vara tvungen att ursäkta mig hela tiden och att folk skulle klappa mig på huvudet. Men de jag jobbar med är världens bästa, de förväntar sig inte att jag ska kunna allting, men de skämmer inte bort mig heller.

En upptagen tjejj

Den har inte varit lätt att få till en date med Alexandra. Skolan och teaterrepetitionerna slukar nästan all tid. Men samma dag som vi ska träffas ringer telefonen strax efter lunch. Det är Alexandra som frågar om hon får följa med på "Eyes wide shut".

- Snälla! säger hon

Filmen är bra, men det irriterar oss något att tjejerna är nakna hela tiden utan att vi får se en skynt av Tom Cruises penis.

Alexandra älskar Stanley Kubrick efter det att hon såg "A clockwork orange" förra sommaren.

- Det var efter att ha sett den som jag förstod att hämnd inte fungerar visserligen är sant, men...

I somras bestämde hon sig för att hämnas lite på en kille, göra honom svartsjuk. I samma ögonblick fick hon syn på en jättesöt kille som satt på en trottoar. Alexandra kastade sig över honom och kysste honom. Nu är Alexandra och killen på trottaren, som kommer från Luleå, ihop.

- Det är klart att jag ibland utnyttjar mitt kändisskap. Som i det där läget. Men det slutade ju lyckligt trots allt.

Dessutom... Jag har ju aldrig varit värsta snygga tjejen, direkt. Hon skrattar högt.

- Eller jo! Jag är ju snygg! Men jag har ju lite konstiga kläder och jag rakar mig inte under armarna. Vill du se?

Alexandra drar upp tröjan och visar en hårig armhåla.

- Eller hur är det fint? Det är skitsnyggt, liv liksom.

O ska vi prata om "Boggie Circle (den ryska toasten)" nu?

- När jag var i Luleå och hälsade på honom förra gången var vi i en källare med några av hans polare. De är rastafaris men har grym koll på musik, de kunde gamla Pandora-hits och allting! De bad mig toastas på ryska i en låt de gjorde, så jag gjorde det. O vad toastade du om?

- Mest om att jag är irriterad på mig själv för att jag håller på att glömma bort ryskan.

Bikini i Ryssland

Alexandra älskar Ryssland, hennes mamma kommer därifrån, men när hon nyligen fick veta att hon avbildats i svart bikini på de ryska affischerna för "Fucking Åmål" blev hon förbannad. Till "Lucy", en maillista som vi båda är med på, skickade hon in ett förtvivlat mail: "Aaaargh! Jag pratade med mamma om att jag vill stämna dem så sent som i morse, då sa hon att det är laglöst där. Jag ska i alla fall få bort bilden. Jag älskar det landet men fan vad fel allt är där nu. Inte bara ur ett feministperspektiv."

- Jag får glömma det där. Men jag blir förbannad, jag har ju inte ens bikini på mig i filmen. Nu fick jag visserligen ett samtal om att man skulle måla över bikinin och låta den bli en svart klänning istället.

På kvällen ska Alexandra ha genomdrag på Dramaten och frågar om jag vill följa med. När vi väntar på hissen som ska ta oss till Alexandras loge tar hon ett djupt andetag och insuper Dramaten-luften.

- Känner du? Det är något speciellt här, är det inte?

Hon berättar glatt att hon fått en kram av Jonas Gardell och att hon sagt "tja!" till Micke Persbrandt. Hon gillar lektionerna hos röstpedagogen. Hon har lärt sig hur man talar med "teateröst", trots att hon är i målbrottet.

- Så här pratar man, säger Alexandra med röst som mullrar mellan väggarna.

Föreställningen är bra och Alexandras rollfigur Borghild är rädd. Själv är hon inte rädd för någonting.

- Jag är helt enkelt inte lagd åt det hållet. Jag är inte så rädd inför framtiden. Jag vet inte riktigt om jag vill bli skådespelerska, men det där löser sig. Bara jag får göra det jag vill mest av allt när jag blir stor så är det lugnt.

Slipper kritiken

På grund av Alexandras späda ålder så kommer hon med största sannolikhet inte bli kritiserad alltför mycket i recensionerna i "Kranes konditori" om hon skulle vara dålig (vilket hon i och för sig inte är). Det tycker hon är bra.

- Det är nog bra att slippa läsa att man suger när man är femton. Jag är ju inte färdig än, och så är det ju första gången.

Efter föreställningen ska ensemblen ha gemomgång och vi säger hej då. När jag sitter på bussen hem hoppar plötsligt Alexandra på.

- Jag hade varit bra, så jag kunde gå på en gång, säger hon. Hon ska hem till en kompis, hon måste varva ner lite innan hon åker hem, och när hon reser på sig för att gå av vid sin hållplats säger hon plötsligt.

- Du frågade förut om jag trodde att jag vill spela mer teater? Nu vet jag att jag vill det, det är så häftigt! Film kan alla vara bra på första gången, men teater är svårare. Jag tror att det är roligare. Hej då, vi ses!

/Jonna Bergh, Expressen